

z 1959 r. Nr 72, poz. 379 i z 1960 r. Nr 87, poz. 395) wprowadza się następujące zmiany:

w § 3 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Spółdzielnie mieszkaniowe (lokatorskie) mogą w szczególnie uzasadnionych przypadkach uzyskać kredyt bankowy na kapitalny remont domów mieszkalnych również przed spłaceniem pożyczek bankowych zaciągniętych na budowę tych domów; udzie-

lenie kredytu następuje w tych przypadkach za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej wyrażoną na wniosek Związku Spółdzielni Mieszkaniowych i Budowlanych, zaopiniowany przez bank.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*

367

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 listopada 1961 r.

w sprawie zawierania umów najmu lub dzierżawy lokali, budynków i terenów pod budowę z cudzoziemcami dewizowymi w kraju.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się jednostkom gospodarki uspołecznionej oraz innym wykonawcom narodowych planów gospodarczych na zawieranie z przedstawicielstwami dyplomatycznymi i urzędami konsularnymi państw obcych lub osobami i międzynarodowymi instytucjami w Polsce, korzystającymi z przywilejów dyplomatycznych, umów najmu i dzierżawy lokali, budynków i terenów pod budowę, pod warunkiem zastrzeżenia w umowie, że czynsz najmu lub dzierżawy oraz inne należności z tych umów wynikające będą regulowane:

- 1) w ciężar rachunku dyplomatycznego „W” prowadzonego dla danego najemcy (dzierżawcy) na podstawie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 1958 r. w sprawie prowadzenia specjalnych rachunków zagranicznych dla przedstawicielstw obcych i pracowników tych przedstawicielstw, będących cudzoziemcami dewizowymi (Monitor Polski Nr 38, poz. 222), albo
- 2) w ciężar innego zagranicznego rachunku specjalnego, jeżeli posiadacz rachunku jest uprawniony przez władzę dewizowe do pokrywania wydatków z tytułu najmu lub dzierżawy kwotami z tego rachunku, albo
- 3) w złotych pochodzących z odprzedaży na ten cel zagranicznych środków płatniczych (przekazów, czeków, pieniędzy itp.), udokumentowanej złożeniem jednostce

wynajmującej oryginalnego imiennego pokwitowania, rachunku lub zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub innego banku albo instytucji posiadającej uprawnienia dewizowe, stwierdzającego odprzedaż tych środków płatniczych na równowartość w złotych wystarczającą na pokrycie płatonej kwoty należności.

§ 2. Zaspokojenie należności z umów wymienionych w § 1 może nastąpić tylko z zachowaniem warunku określonego w tym paragrafie.

§ 3. Szczegółowe warunki dotyczące realizowania należności z tytułu najmu lub dzierżawy (§§ 1 i 2) uregulują w granicach swojej kompetencji Narodowy Bank Polski oraz organy sprawujące nadzór nad jednostkami oddającymi budynki, lokale i grunty w najem lub dzierżawę.

§ 4. Zawieranie umów najmu lub dzierżawy lokali, budynków i terenów pod budowę przez jednostki gospodarki uspołecznionej oraz innych wykonawców narodowych planów gospodarczych z cudzoziemcami dewizowymi nie wymienionymi w § 1, jak również zawieranie tych umów z cudzoziemcami dewizowymi przez osoby fizyczne i prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej lub innymi wykonawcami narodowych planów gospodarczych wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

368

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 31 października 1961 r.

w sprawie zatwierdzenia uproszczonego planu urządzenia gospodarstwa leśnego.

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. o zagospodarowaniu lasów i nieużytków nie stanowiących własności Państwa oraz niektórych lasów i nieużytków państwowych (Dz. U. Nr 29, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Uproszczony plan urządzenia gospodarstwa leśnego, zwany dalej „planem”, sporządzony na koszt posiadacza lasu, przesyła posiadacz w czterech egzemplarzach do właściwego do spraw leśnictwa organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej z wnioskiem o zatwierdzenie. Plan powinien być podpisany przez posiadacza lasu i wykonawcę planu. Egzemplarze planu przeznacza się:

- 1) dla właściwego do spraw leśnictwa organu prezydium powiatowej rady narodowej,
- 2) dla biura prezydium gromadzkiej rady narodowej,
- 3) dla właściwego nadleśnictwa przedsiębiorstwa lasów państwowych,
- 4) dla posiadacza lasu.

2. Plan sporządzony na koszt Państwa wraz z wnioskiem o zatwierdzenie przesyła wykonawca planu w trzech egzemplarzach do właściwego do spraw leśnictwa organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej z przeznaczeniem ich dla organów wymienionych w ust. 1 pkt 1, 2 i 3. Plan, sporządzony dla lasów rolniczych spółdzielni produkcyjnych lub wspólnot gruntowych, otrzymuje zamiast biura prezydium gromadzkiej rady narodowej zarząd tej spółdzielni lub wspólnoty. Plan sporządzony dla lasów indywidualnej własności, przeznaczony dla biura gromadzkiej rady narodowej, wykorzystują równocześnie dla własnych potrzeb posiadacze tych lasów.

§ 2. 1. Właściwy do spraw leśnictwa organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej przed wydaniem decyzji w sprawie zatwierdzenia planu przesyła go do właściwego nadleśniczego przedsiębiorstwa lasów państwowych (dyrektora parku narodowego) w celu przeprowadzenia na gruncie oględzin, o czym równocześnie zawiadamia właściwy do spraw